

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/75/2016
Identifikačné číslo spisu:	4113212779
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:4113212779.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Peter Kóňa, podnikajúci pod obchodným menom: O. C. KP - M., s miestom podnikania C. 8, XXX XX G. I., T.: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Ing. Branislavom Pechom, PhD., advokátom, so sídlom Piaristická 2, 949 01 Nitra, proti žalovanému: B. L., podnikajúci pod obchodným menom: B. L. L & S A. A. - T. A., s miestom podnikania: XXX XX K. XXX/XX, T.: XX XXX XXX, o zaplatenie sumy 2.354,40 Eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 15. decembra 2015, č. k. 15Cob/25/2015-98, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobca n e m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 02.04.2014, č. k. 23CB/107/2013-73, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.354,40 Eur s 9 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 2.354,40 Eur od 29.05.2012 do zaplatenia a trovy konania v sume 1.190,08 Eur, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 142,- Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 1.048,08 Eur, trovy na účet právneho zástupcu žalobcu, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na vykonané dokazovanie a zistený skutkový stav, podľa ktorého účastníci konania uzatvorili ústnu zmluvu, na základe ktorej žalobca vykonal pre žalovaného inštalatérske práce, ktorých cena bola dohodnutá. Za vykonané práce si žalobca uplatnil cenu faktúrou č. 2012063 vo výške 2.354,40 Eur a lehotou splatnosti 28.05.2012. Žalovaný práce vykonané žalobcom nespochybnil, nenamietal a ani nereklamoval, napriek tomu uplatnenú cenu nezaplatil. Dôvodnosť uplatnenej sumy nebola sporná. Žalovaný sa v podanom odpore bránil tvrdením, že žalobca na základe rokovania vystavil dobropis k faktúre č. 2013028 vo výške 344,34 Eur a o túto sumu mala byť žalovaná suma znížená. Hlavná obrana žalovaného spočívala v tvrdení, že faktúru č. 2011067 zo dňa 26.04.2011 vo výške 1.733,04 eura s lehotou splatnosti 06.05.2011 uhradil dvakrát, a

to dňa 05.05.2011 v hotovosti a dňa 06.05.2011 prevodom z účtu. Vykonaným dokazovaním, hlavne svedeckými výpoveďami, bolo preukázané, že táto faktúra bola uhradená iba raz, dňa 06.05.2011 prevodom z účtu žalovaného na účet žalobcu. Obsah listinného dôkazu, príjmový pokladničný doklad (PPD) zo dňa 05.05.2011, bol spochybnený svedeckými výpoveďami. Ani jeden z vypočutých svedkov, ktorí boli prítomní pri odovzdaní faktúry č. 2011067 a PPD pracovníčkou žalobcu žalovanému dňa 06.05.2011 nepotvrdil, že žalovaný peniaze žalobcovi, alebo jeho zamestnankyni vyplatil.

2. S poukazom na § 536 ods. 1, § 537 ods. 1 a § 546 ods. 1 Obchodného zákonníka súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca a žalovaný platne uzatvorili ústnu zmluvu o dielo, na základe ktorej vykonal žalobca pre žalovaného dielo (inštalatérske práce), žalovaný dielo prevzal, ale nezaplatil zaň dohodnutú cenu 2.354,40 Eur. Okresný súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne a žalobe vyhovel. O úrokoch z omeškania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktoré priznal žalobcovi odo dňa nasledujúceho po splatnosti žalovanej faktúry až do zaplatenia vo výške zodpovedajúcej zákonnej úprave. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v celkovej sume 1.190,08 Eur.

3. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na odvolanie žalovaného napadnutým rozsudkom z 15.12.2015, č. k. 15Cob/25/2015-98, rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 02.04.2014, č. k. 23Cb/107/2013-73, v časti uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 2.243,64 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 29.05.2012 do zaplatenia a v časti trov prvostupňového konania potvrdil. V zostávajúcej časti o zaplatenie sumy 110,76 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 29.05.2012 do zaplatenia odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietol. Žalovanému ďalej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania zodpovedajúcich trovám právneho zastúpenia vo výške 131,57 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Odvolací súd dospel k záveru, že ak žalobca vystavením dobropisu jednostranne uznal, že zo žalovanej faktúry č. 2012063 chybne vyúčtoval žalovanému o 110,76 Eur viac, mal túto sumu odpočítať od sumy 2.354,40 Eur a uplatňovať si od žalovaného len rozdiel vo výške 2.243,64 Eur. Keďže išlo o jednu a tú istú pohľadávku, žiaden započítací prejav vôle žalovaného sa v tejto časti nevyžadoval. Pokiaľ však ide o pohľadávky žalovaného vyplývajúce z faktúry č. 2011029 vo výške 233,58 Eur a z faktúry č. 2011067 vo výške 1.733,04 Eur, tieto mohol žalovaný voči pohľadávke žalobcu vyplývajúcej z faktúry č. 2012063 uplatniť v priebehu konania kompenzačnou námietkou (§ 98 O. s. p.), ktorej dôsledkom by mohol byť ich zánik, ak by sa vzájomne kryli. Žalovaný však takýto prejav vôle voči žalobcovi nevykonával, preto sa odvolací súd ich spôsobilosťou na započítanie bližšie nezaoberal. Dodatočné uplatňovanie pohľadávok žalovaného voči žalobcovi v inom súdnom konaní tým nie je dotknuté. Z uvádzaných dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti priznania sumy 2.243,64 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 29.05.2012 do zaplatenia a v časti trov prvoinštančného konania ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil a v zostávajúcej časti o zaplatenie sumy 110,76 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 29.05.2012 do zaplatenia zmenil tak, že žalobu zamietol. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 3 O. s. p.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko odvolací súd rozhodol po dvoch rokoch, a to bez pojednávania.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože neboli splnené podmienky na jeho prejednanie.

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd

postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že dovolateľ v dovolacom konaní musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.).

9. V danom prípade, zo spisu vyplýva, že dovolateľ, ktorý nepreukázal dosiahnutie právnického vzdelania druhého stupňa, napriek výzve Okresného súdu Nitra na predloženie plnej moci udelenej advokátovi JUDr. Martinovi Kanásovi (č. l. 114 spisu), ktorú prevzal 04.11.2016, taxatívnu podmienku zastúpenia advokátom nesplnil. V predmetnej výzve súd prvej inštancie správne poučil dovolateľa o následkoch nepredloženia plnej moci na zastupovanie v dovolacom konaní s tým, že súd dovolanie odmietne v prípade, že neodstráni uvedenú podmienku konania - povinnosť byť zastúpený advokátom. Podmienku povinného zastúpenia advokátom, alebo osobou s právnickým vzdelaním druhého stupňa v dovolacom konaní taxatívne ustanovuje aj § 429 ods. 1 a 2 písm. a/, b/, c/ C. s. p.

10. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalovaného proti rozsudku odvolacieho súdu podľa § 447 písm. e/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.